

**Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS**

Rīgā 2022.gada 10.martā

Tiesa šādā sastāvā: senatori Artūrs Freibergs, Ivars Bičkovičs, Inese Laura Zemīte,

iepazīnušies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2021.gada 7.decembra lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Apsūdzētais kasācijas sūdzībā lūdz atcelt apelācijas instances tiesas lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Kasācijas sūdzībā norādīts, ka apelācijas instances tiesa nepareizi piemērojusi Krimināllikuma 46.pantu un Kriminālprocesa likuma 512.panta otro daļu. Tiesa nav pienācīgi izvērtējusi apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, tādēļ kļūdaini atzinusi, ka soda mērķi iespējams sasniegt tikai tad, ja par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem tiek noteikts brīvības atņemšanas sods. Ņemot vērā minēto, konstatējams gan Kriminālprocesa likuma 574.panta 1.punktā, gan 573.panta trešajā daļā norādītais pamats apelācijas instances tiesas lēmuma atcelšanai.

Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmā daļa noteic, ka pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Minētā panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu. Tiesa konstatējusi vienu atbildību mīkstinošu apstākli un divus atbildību pastiprinošus apstākļus.

Apelācijas instances tiesa, izvērtējot apelācijas sūdzību motīvus par soda mīkstināšanu, atzinusi, ka pirmās instances tiesa, nosakot soda veidu un mēru, ir ņēmusi vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Tiesa konstatējusi, ka apsūdzētais jau iepriekš izdarījis analogisku noziedzīgu nodarījumu, par ko sodīts ar brīvības atņemšanu nesaistītu sodu, taču tas nav atturējis viņu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa atzinusi, ka /pers. A/ noteiktais īslaicīgs brīvības atņemšanas sods ir pamatots un samērīgs. Apelācijas instances tiesa nav konstatējusi apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, ko nebūtu izvērtējusi pirmās instances tiesa.

Senāts atzīst, ka kasācijas sūdzība iesniegta ar mērķi panākt apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktiski iemeslu dēļ, kas ir pretrunā Kriminālprocesa likuma 569.pantam. Kasācijas sūdzībā izklāstītais viedoklis par Krimināllikuma 46.panta kļūdainu piemērošanu ir saistīts ar sodu ietekmējošo apstākļu izvērtējumu, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmās un trešās daļas prasībām neietilpst kasācijas instances tiesas kompetencē. Savukārt norādi kasācijas sūdzībā par Kriminālprocesa likuma 512.panta otrās daļas pārkāpumu apsūdzētais pamatojis ar atšķirīgu viedokli par to pierādījumu izvērtējumu, kurus tiesa ņēmusi vērā, nosakot viņam sodu.

Kriminālprocesa likuma 573.¹panta pirmā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.pantā un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Senāts atzīst, ka iesniegtā kasācijas sūdzība neatbilst Kriminālprocesa likuma 569.panta prasībām un ir konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.¹panta pirmajā daļā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu un 573.¹panta pirmo daļu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

A. Freibergs

I. Bičkovičs

I.L. Zemīte